HÖSTNUMMER • ÅRGÅNG 59 (65) • NR 3
Oskar Fredriksborg i OKTOBER 2000

Borg-Skum

Kungl. Vaxholms kustartilleriregementes och Vapenbrödernas tidning

Kustartilleriet har upphört, kanoner lyfts bort, anläggningar plomberas. Kvar finns dock fortfarande Kastellet och påminnande om ett åtida Kustförsvar.

BORG-SKUM

Sommaren är förbi, en sommar som många kommer att minnas som en utomordentligt våt tilldragelse. Förr kunde man trösta sig med att "solen skiner alltid på en kustartillerist" men efter 1 juli i år går inte det längre för då gick kustartilleriet i graven och ersattes av amfibiekåren, eller som vi skämtade på redaktionen att ärovördiga "Royal Coast artillery" ersatts av det inte lika ärovördiga "Royal Ghost artillery". Men vapenbröderna består och fortsätter på sitt andra århundrade. Vid 100-årsjubiléet förra året dök det upp ett förslag att högtidlighålla årsdagen den 8 december med en middag på Operakällaren i likhet med föregående år. Det var ju där vapenbröderna bildades 1899 den 8 december.

Vad säger medlemmarna om förslaget.

Hör av dig till redaktionen.

Därmed dags att presentera innehållet i detta nummer:

- Regementschefen har ordet
- Presentation av regementets nya organisation
- Skildring från regementets dag och kamratföreningsträffen
- Vi fortsätter att visa bilder från vårt KA 1 förr och nu
- Kamratträff med tidigare krigsplacerade inom KAB 3 eller Södertörns marinregemente
- En skildring från verksamheten på Kustjägarkompaniet
- Notiser och kallelser m m

Red önskar sina läsare en angenäm höst.

REDAKTION:

Redaktör: Tor-Arne Svensson
tillika ansvarig utgivare
Tfn 08-673 31 25

Redaktionskommité:
Ingemar Wemmenhög
Tfn 08-541 360 12
Hans-Jochen Seifert
Tfn 08-541 316 56
Bert Amtén
Tfn 08-541 369 49

Redaktionens adress och tfn:
Borg-Skum · KA 1 · 185 82 Vaxholm
Tfn 08-541 720 29, 27
Fax 08-570 125 94
Utgivning: Fyra nummer per år
Annonser: Redaktionen

Layout:
Texteriet Gunilla Borg
Tfn/fax 08-511 730 52
e-mail: gunilla.borg@texteriet.se

VAPENBRÖDERNA:

KA1, 185 82 Vaxholm
Tfn 08-541 720 27
Fax 08-570 125 94
Årsavgift: 100 kr.
Postgiro: 9 33 80-4
Bankgiro: 473-0537

Skattmästarens adress och tfn:
Bert Amtén
Grenadjärvägen 8
185 41 Vaxholm
Tfn 08-541 369 49
Adressändring meddelas skattmästaren

VAPENBRÖDERNAS STYRELSE:

Hedersordförande:
Överste 1. gr Curt Karlberg.

Ordförande:
Överste Bengt Andersson.

1. vice ordförande:
Direktör Ulf Ressel.

2. vice ordförande:
Överste Stefan Jontell.

Övriga styrelseledamöter:
Hans-Jochen Seifert,
Sven Johansson, Agneta Blom,
Bill Norén, Tor-Arne Svensson,
Christina Grahn, Bert Amtén,
Ingemar Wemmenhög, Tommy Aasa.

Suppleanter:
Per Brännhammar.

Revisorer:
Rune Nilsson, Christer Uppström.

Revisorssuppleant:
Jan-Olof Boman.

Vapenbrödernas Valberedning:
Karin Enström samt Håkan Melin
(sammankallande).

❖ ❖ ❖ ❖

Kontaktman för föreningsmedlemmarna

Om Du har
frågor eller förslag rörande
föreningens verksamhet eller
adressförändring m m.

Skriv eller ring till:
Per Brännhammar
V Bangatan 53 A
195 40 Märsta
Tfn 08-591 138 88

Regementschefen

HAR ORDET

När detta skrivs skall SAMMARIN, årets maringemensamma övning, precis ta sin början, följd av den s k Brigadövningen. Under SAMMARIN övas en fredsstödjande operation medan Brigadövningen omfattar väpnad strid. I morgon (måndag 2000-09-04) "*töms*" regementet nästan helt på militär personal då brigaden påbörjar marschen söderut mot operationsområdet i Blekinge. Det känns naturligtvis mycket bra att få öva, dels i den marina insatsstyrkan, dels i första amfibiebrigaden.

Årets slutövning har föregåtts av en datorstödd övning i Amfibiestridsskolans ledningsträningsanläggning LTA. Under övningen användes brigadens ordinarie ledningsmateriel och ledningsutrymmen. Materielen, som till stor del är helt ny och därmed delvis oprövad fungerade mycket bra under hela övningen. Det är således med stor tillförsikt som jag som brigadchef påbörjar årets slutövningar.

Jag hoppas att jag i nästa Borgskum kan skriva att årets SAMMARIN var en lyckad övning. Våra duktiga soldater, officerare och civila samt vår moderna materiel gör att jag är övertygad om att så är fallet.

Efter årets slutövning väntar ytterligare en intensiv period, en period som skall användas till att skapa förutsättningar för en strukturerad verksamhet under de kommande åren. Vi kommer under hösten, dels att genomföra en kårgemensam verksamhetsplanering för åren 2001 och 2002, dels en noggrann personalplanering för Amf 1 för de kommande 3–5 åren.

Allt är dock inte positivt. Jag anser att en av Försvarsmaktens största utmaningar just nu är att vidta sådana åtgärder att personalen inte lämnar försvaret i oönskad omfattning. Just nu är personalavgångarna avsevärt större än planerat. När det gäller tekniska officerare är situationen allvarlig och åtgärder, inkluderande löneökning måste snart vidtas. Det finns acceptans inom officerskåren för riktade åtgärder mot sådana grupper som har hög civil konkurrenskraft. Jag hoppas att Högkvarteret snabbt tar tag i detta problem.

Under augusti genomfördes årets kamratföreningsträff här på RINDÖ. Vi var drygt 200 personer från KA 2, KA 1, KA 4, KA 3 och KA 5 som tillbringade en trevlig helg tillsammans. Det är fantastiskt att få uppleva den gemensamhet som finns mellan regementena. Under träffen sades många tänkvärda saker avseende kamratföreningarnas framtid. Vi måste naturligtvis tänka efter hur kamratföreningarna skall se ut i framtiden när kustartilleriet bytt namn till amfibiekår, en kår som består av två regementen och en skola.

Bengt Andersson

KA1 blir AMF 1

Kustartilleriet är avlivat ty Invasionshotet anses vara obefintligt och den eviga Freden är på väg – Sveriges Frihet och Säkerhet är tryggad. Så är den Politiska inriktningen. Alla fysiska och ekonomiska ansträngningar som Svenska Folket har utstått sedan 2. Världskrigets början i avsikt att trygga landets oberoende och säkerhet är nu radikalt förändrade. Fiender finns inte längre utan det kan möjligen uppstå "Aktörer" med våldsamma ambitioner på den internationella arenan och således behövs inte Marinens landdel, Kustartilleriet, i ett sådant scenario.

Detta låter måhända raljant och kan vara ett utfall av bitterhet inför en enligt allmänheten uttryckt naivitet i bedömningen av vårt militära försvar. Här kan komma och förhoppningsvis kommer ett antal artiklar med en fördjupning i ämnet i nummer framöver. Våra läsare är härvid välkomna med inlagor.

Emellertid så är avsikten med denna artikel att ge våra läsare en inblick i AMF 1 nya organisation och arbetssätt. För att inte trötta ut läsarna med organisationsrutor och lydnadslinjer, har vi valt att ställa ett antal frågor till chefen för Amfibieregementet, Överste Bengt Andersson som ävenledes är Vapenbrödernas Ordförande.

1. De för vapenbröderna så kända begreppen "Spärrbataljon, Minbataljon, Kustjägarskola" sedermera "Kustförsvarsbataljon och Amfibiebataljon" i grundorganisationen finns sålunda inte längre. Hur kommer benämningen att vara och hur ligger utbildningsuppdragen i den nya organisationen ?

SVAR:
Bataljonerna på Amf 1 kommer att vara två stycken grundutbildningsbataljoner (GU-bat). De benämns för närvarande första respektive andra GU-batajonen. Troligtvis kommer bataljonerna också att få namn och arbetsnamnen är Bataljon Arholma (AH) och Landsort (LO). Vi sluter nu cirkeln ytterligare en gång och återgår till funktionskompanier. Det innebär att VI-90-verksamheten med utbildning i krigsförbandslika kompanier försvinner och Amf 1 övergår till att utbilda respektive funktion, såsom Ledsyst (samband), UH etc i "*huvudtjänstkompanier*". Under den sista delen av utbildningen splittras funktionskompanierna och soldaterna fördelas på de olika fältförbanden.

2. Traditionellt har vi haft tendens att organisera enligt "too many chiefs and too little Indians" samt haft stora regements-och bataljonsstaber. Kommer man i framtiden att satsa på slimmade staber och kraftsamla mera på utbildning till soldater och förband?

SVAR:
Om vi börjar med regementet vill jag trycka på att vi i den nya organisationen har försökt att satsa på soldatutbildningen. Visserligen innebär det att regementsstaben är relativt stor, men detta kompenseras av att GU-bataljonerna skall kunna avlastas avseende administration och ekonomihandläggning. Därmed blir bataljonsstaberna små och mycket hårt inriktade mot att utbilda soldater och förband. Om denna satsning lyckas (vi kommer att ha ett par, så kallade, kontrollstationer under det kommande året, kan vi stryka uttrycket "*too many chief...*".

3. Vilken blir den direkt överordnade chefen för Amf 1?

SVAR:
Amf 1 är underställd Marinens taktiska kommando (CMTK – (OPIL). I den nya organisationen är lydnadsförhållandena betydligt enklare och rakare än i den "*gamla*" Försvarsmakten. Det finns dock ett antal otydligheter kvar, men dessa kan förhoppningsvis tydliggöras under det kommande året. Med andra ord, ur C Amf 1 synvinkel finns det inga tveksamheter avseende lydnadsförhållanden.

4. Kommer begreppet "Krigsförband" att finnas och därmed en s k Krigsplacering?

SVAR:
Ja begreppet krigsförband kommer att finnas kvar och även krigsplacering även om formerna för krigsplacering kommer att vara helt annorlunda än tidigare. Det är inte självklart att krigsplaceringsorder kommer att sändas ut till den enskilde.

5. Amfibiebrigaden som tydligen är det nya och enda (?) förbandet med förmåga till strid i Skärgård kommer således att ha sin produktionsplattform på OF. Men om det mot all förmodan skulle komma till insats, vilka förbandstyper kommer då att artillerimässigt kunna understödja?

Svar:

Jag har vid många tillfällen framfört att Försvarsmaktens understödsmöjligheter totalt sett är för små. När det gäller amfibiebrigaden kan man konstatera att förbandet är den enda av sveriges brigader som inte har brigadartilleri. Detta är oacceptabelt. Det som kan betecknas som 12/80-skandalen har medfört att landets modernaste och mest kapabla artilleri skrotas.

I framtiden kommer brigaden att kunna utnyttja det försvarsmaktsgemensamma artilleri som för närvarande studeras i projektet artilleridemonstrator. Det måste dock till en omfattande förändring i synen på erforderlig mängd artilleri för att anfallsförbanden skall kunna ges ett rimligt understöd.

6. Hur länge efter genomförd Grundutbildning kommer den värnpliktige att vara "Krigsplacerad" inom systemet?

Svar:

Frågan är relativt komplex. Omsättningstakten på brigaden och brigadens förband är hög vilket innebär att förbandet kommer att omsättas i sin helhet på cirka 4 år. Men i ett anpassningskede kan det bli aktuellt med längre tid i förbandet och då finns fortfarande möjligheterna med fortsättningsutbildning (reputbildning).

7. Hitintills har Krigsförbandschefen, klokt nog, varit den som även har styrt produktionen till sitt förband och även haft direkta styrlinjer till Stödorganisationen typ Skjutfält, Militärrestaurang samt haft direkt ansvar för produktionsplattformens infrastruktur. Hur ser det ut i framtiden? Om det är annorlunda, finns det då rationalitet i en annan modell?

Svar:

I framtiden kommer det att vara regementschefen som ställer krav på infrastrukturen. Självklart kommer GU-bataljonscheferna också att ha stor påverkan och direkta linjer till alla stödfunktioner. I Amf 1 fall är det ju relativt enkelt eftersom C Amf 1 tillika är brigadchef.

Den valda modellen är mer kostnadseffektiv än tidigare, men nackdelen är att andra värden går förlorade.

8. Förut kunde Vapenbröder ringa till Regementet och med sina ärenden söka sig direkt till rätt instans. Blir detta möjligt i den nya organisationen? D v s kommer det att finnas en Rättsvårdsdet, Gu-avd, Reg-exp o s v, kända begrepp med känt ansvar för olika ärenden?

Svar:

Många av organisationsenheterna försvinner eller byter namn, däremot finns funktionerna kvar. Ett exempel är Värnpliktsdetaljen som återfinns i Produktionsledningen.

9. KA 1 har varit en egen Idrottsenhet som med framgång har synts i resultatlistor landet över. Hur blir det i fortsättningen frånsett resultaten som fås genom utövarnas insatsvilja?

Svar:

Vi kommer att öka satsningen på idrott, såväl på bredden som på djupet.

Regementet kommer att representeras i ett stort antal tävlingar och jag är övertygad om att vi kommer att göra mycket goda resultat.

10. Finns det i den nya organisationen även inbegripet en ny ledarskapsmodell? Det finns Vapenbröder som vid besök har iakttagit ett helt annat beteende hos "truppen" än vad man själv har upplevt. Exempelvis tycks all exercismässig utbildning avseende uppträdande i sluten ordning och hantering av materiel vara annorlunda.

Svar:

Jo, ledarskapsmodellen är annorlunda än tidigare. När det gäller exercismässigt hanterande av materiel (drill) har detta andra orsaker än det förändrade ledarskapet.

En del av förändringen, framför allt av uppträdande i sluten ordning beror på att utbildningstiden inte medger alltför mycket exercis. När det gäller exercismässigt hanterande av materielen måste vi dock "*återta en del terräng*" så att vi avseende vissa funktioner återfår förmågan till ryggmärgsmässig hantering. Våra unga generationer är lite för otåliga för att "*drilla*" vilket innebär att inlärda kunskaper glöms alltför lätt.

11. Har personalen,civil såsom militär, varit engagerad i de nya visionerna?

Svar:

En av de största svagheterna med FM omstrukturering har varit att tempot har varit för högt. På grund av det höga tempot har förankring och delaktighet inte kunnat uppnås. Som projektledare försökte jag, så långt jag kund, att skapa delaktighet genom information men, detta innebar i stort sett envägskommunikation.

Forts sid 6

Dock måste jag framhålla att samtliga ATO på KA 1/ Amf 1 på ett mycket aktivt sätt deltagit i arbetet med att ta fram Amf 1 nya organisation. Men denna organisation är ju bara en spegling av den nya försvarsmakten dvs delaktigheten i FM visioner har varit mycket liten.

12. Finns det någon feedback för att mäta personalens framtidstro på det nya försvarets förmåga?

SVAR:
Ja, feedback genomförs på många olika nivåer. Dels inom förbanden, men också genom att olika ATO känner av tempen i Försvarsmakten. För Amf 1 del kommer vi att genomföra den första större kontrollstationen i anslutning till årsskiftet. Då hoppas vi få en del svar på personalens framtidstro.

13. Fråga 13 slutligen – kommer den s k KA 1-andan att överleva alla förändringar? Frågan ställs bl a med anledning av att det har kommit och förmodligen kommer flera anställda från andra nedlagda förband medförande andra seder och bruk.

SVAR:
Jag tror att just KA 1-andan/Amf 1- andan gör att Amf 1 i sig gör att andan kommer att överleva dvs det är en självgenererande process. Alla våra nya medarbetare tillför naturligtvis nya influenser och nya ideér men ingen kan stå opåverkad av den positiva gå-på-anda som finns på regementet. Amf 1-andan innebär inte att vi skall vara konserverade i något gammalt, utan tvärtom att vi alltid är beredda att möta förändringar. Härvid är alla nya medarbetare utmärkta katalysatorer (även om beskrivningen är lite felaktig – våra katalysatorer deltar i allra högsta grad i processen).

Borg-Skum tackar CAMF 1 för de uttömmande svaren. Vi är medvetna om att vi inte har varit heltäckande i vår frågeställning varför det kan finnas anledning för Vapenbröder med ytterligare frågar att vända sig till Redaktionen för flera artiklar i ämnet. ● ● ●

HJS

Regementsmästerskap i löpning

Huvuddelen av startfältet klara för start.

Den 19 juni avhölls Regementsmästerskap i löpning på KA1. Solen sken och endast ett lätt försommardis låg över fjärdarna. Det är ca 17 grader varmt. Det är närmare 300 deltagare anmälda och dessa är indelade i klasserna tävling, motion, tävling vpl och damklasser. Distanserna är 10 km och 5 km för motionsklassen. Det är en härlig förväntningsfull stämning på västra kaserngården där starten går. Upprop, utdelning av nummerlappar och uppvärmning pågår. Alla anmälda har inte kommit till start vilket fördröjer igångsättningen lite i tid. Men ingen är ledsen för det. Bland deltagarna märks glädjande en del äldre befäl och likaså finns chefen för Kustjägarkompaniet med några av sina Plutonchefer på Startlinjen – heders. Det drar ihop sig till Start. Chefen för idrottsavdelningen slänger sig på sin mountainbike med ryggsäcken full med snitselband och kör iväg för en sista kontroll av bansnitsling och att funktionärerna finns på plats. Slutligen när ett visst virrvarr angående anmälda deltagare kontra på plats befintliga har utretts av *Lt Annicka Zanderhäll* är det 193 som står och är ivriga att komma iväg. Startskottet går och det bär iväg ut på det fösommarvackra Rindö. Banan går dels på Gamla Militärvägen och på det fina Elljusspåret. Det är en krävande bana med en del mjölksyredrivande uppförslut. På Södra Fältet är det vätskekontroll som passeras utan anhalt av de som är resultatsugna.

L Flack assisterar med goda råd till Ulrika Timdahl alltmedan den blivande vinnaren Mikael Mickels leende ser på.

Målgång i fålla på starplatsen. Härligt att se en del slutspurtfighter dock är segraren i Tävlingsklassen helt utan konkurans på uppploppet och har 1,55 tillgodo till tvåan i klassen. Här vill vi honorera *Lennart Flack* som väl över 50 år gammal placerar sig på 11 plats i den klassen – bra gjort. Några deltagare bröt och kom inte i mål i laga ordning men annars var det en fin tävling.

HJS

Resultat:

Tävlingsskl
1 Mikael Mickels
2 Mikael Rappe
3 Johann Löf

Tävlingsskl Dam
1 Ulrika Timdahl
2 Irena Engstrand

Tävlingsskl Vpl
1 Niklas Sydow Stabsplut
2 Fredrik Griph Kjplut
3 Mikael Karlsson - " -

Motionsskl 10 km
1 Anders Eklund
2 Fk Parkstam
3 Fk Frössen

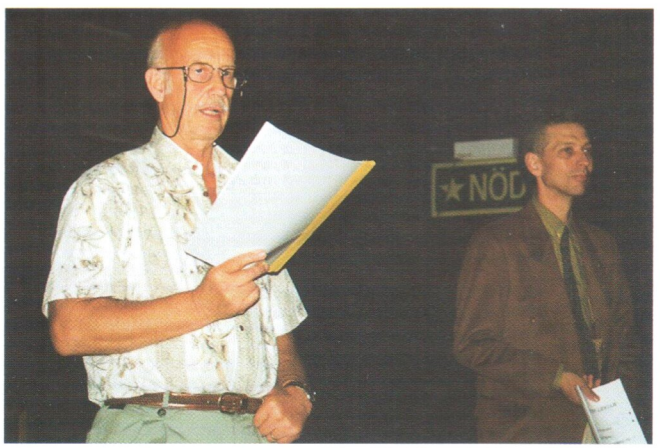
Motionsskl 5 km
1 Peter Bramstedt
2 Fredrik Lindblad
3 Peter Jansson

Kamrat-föreningsträff

vid KA 1 ● 25—27 augusti

Det är fredag morgon den 25 augusti, gråmulet, ca 15 grader och småblå sigt. Någonstans på Sveriges vägnät på väg från väst, nord, syd och ost är bussar lastade med kamrater på väg mot Vaxholm och Rindö. Totalt ca 200 personer har anmält sitt antåg. När jag ser ut genom fönstret den morgonen ser ju vädret ganska dystert ut men med vetskap om att solen alltid lyser över en kustartillerist, sätter jag mig lugnt och intar dagens första måltid. Klockan 1500 tidigast skulle de anlända och anmäla sig vid kasern 3 för att där bli anvisade kvarter. Vid 14-tiden försvinner molnen och solen lyser upp ett sensommarfagert KA 1 – förlåt Amf 1. Kan det bli så i framtiden – att solen skiner alltid på en amfibietist? F.. tro´t men hoppas kan man ju alltid. Våra högre makter assisterade av folk i den högre karriären har nu en gång bestämt att kustartilleriet har upphört att finnas till. Men kamraterna finns och så småningom anländer bussarna till kasernen där *Agneta Blom* och *Christina Grahn* hälsade välkommen och fördelade till logement. Ett litet dekabel uppstod härvid men det speglade bara den s k proffessionalism som den nya kåren med sina unga ambitiösa ledare uppvisar. Det var dock inte allvarligt och rättades snart till. Alla fick var sin "*Binge*" och ingen behövde trängas.

Bussen från väst saknades dock fortfarande men vi var lugna ty vi var säkra på att *Gustav Lundberg* väl skulle lotsa sina styrkor till rätt plats och anlända till middagen kl K som var 16.30. Dom anlända var uppsuttna och avåt en god middag vid den tidpunkten.

Ordföranden Bengt Andersson i väntan på att Roy Lindgren avslutar Kommendanturfrågor. Från samlingen i biografen.

Klockan 18.00 samling biografen där vår ordförande tillika C Amf 1 hälsade välkommen och *Roy Lindgren* talade om för oss var skåpet skulle stå, d v s kommendantur för vistelsen. *Bengt Andersson* avhöll sedan en mycket informativ och uttömmande genomgång av amfibiekårens framtida uppgifter och organisation. Bildspel och text föredömligt. Men nog märktes det att det blev en tung tystnad i auditoriet efterhand som det nya kom fram och vårt gamla kustartilleri, som vi alla hade verkat för och trott på, tonade bort. Visst blev det diskussioner under resten av mötet – var är artilleriet vid en framtida kris i våra farvatten och skärgårdsområden?

På Siaröfortet. Urban Sobéus trollbinder kamraterna med informativ historegenomgång.

Stefan Furenius, ordf för KA 2 kamratförening framförde ett förslag till en ny organisation för en gemensam framtida kamratförening – en tanke värd att studera och dryfta.

Nåväl, efter denna något nedstämmande genomgång såg vi med tillförsikt framåt och stegade bort mot baren i spisrummet i militärrestaurangen "*Höjdpunkten*". Eftersom kvällen var varm och känslorna måhända ännu varmare efter genomgången, så blev kön till förfriskningarna lång och den för tillfället inhyrda personalen hade all möda i världen att snabbt förse kunderna med de önskade fluiditeterna . Efter hand kom sorlet igång och alla Vapenbröder med sina damer tycktes trivas. Och varför inte – ty här satt nu många av de som en gång utgjorde länkar i den starka kedja som utgjorde kustartilleriet.

LÖRDAG 26 AUGUSTI – solsken och många sköna plusgrader redan på morgonen. Frukost från 07.30, uthämtning av lunch i isolerad form och sedan lastning i fem stycken bussar. Uppsittning 08.55 var beordrad – och si det fungerade.

Forts sid 10

VÄRNPLIKTEN SOM kustjäg

Kustjägarna har till utbildningsnumerär minskat betydligt de senaste åren. Borta är sedan de rena kustjägarkompanierna som gjorde landstigning och tog terräng för fortsatta anfall. I amfibiebataljonerna har vi amfibiesoldater som tagit över vissa kj-uppgifter.

Vi återfinner dem, som är arvtagare till kustjägarna, i brigadspaningskompaniet. Underrättelseinhämtning har återigen blivit ett särmärke. Under de närmaste åren pågår en uppbyggnads och försöksverksamhet av detta kompani inom vilket kj utgör en del. De kalls tv för insatspluton och är indelade i insatspatruller om 6 man vardera. *Patrullen består av:* Chef, ställföreträdare två fältarbetsmän en signalist och en sjukvårdare. Utöver dessa patruller finns det två understödspatruller och en prickskyttepatrull. Meningen är att dessa patruller skall kunna slåss tillsammans om så krävs, men i huvudsak skall de arbeta var för sig, ibland förstärkta med understöd och prickskyttar. Alla är Plutonsbefälsuttagna och har fått genomgå intagningsprovet för kustjägare. Årets kull består av 35 värnpliktiga i insatsplutonen jämte ett antal attackdykare som återfinns i brigadspaningskompaniets spaningspluton.

Jag har följt några värnpliktiga ur insatsplutonen under året och intervjuat dem vid tre olika tillfällen. Det är *Jan Peter Dickmark, Kjell Johan André och Mats Arne Eriksson.*

BS: Varför sökte ni Kj och hur fick ni vetskap om denna möjliga värnpliktsväg?

Svaren blev: En utmaning. Testa den egna förmågan och dess gränser. Vara ute i naturen. Om man nu skall göra värnplikten så ska det vara på *"riktigt"*.

Alla tre var rörande överens om att extrauttagningen på KA1 blev en chock. Uttagningen upplevde de som fysiskt och psykiskt ansträngande. Disciplinen var hård och schemat trångt, men välplanerat i minsta detalj. Den första tiden på KA1 var pressande. Oron för att inte räcka till och risken för att bli avskild var svår. Någon fritid kan de inte påminna sig ha haft förrän efter ett par månader. Den stora vändpunkten kom – var alla överens om – då de for ut till KORSÖ. Här fick de se den ö, som de hört så mycket talas om. Här upplevde de en instinktiv samhörighet med tidigare årskullar. Det blev en andlig batteriladdning inför den fortsatta utbildningen. Här ute presenterades de olika huvudtjänsterna inom kj, som de kunde söka (prickskytt, signalist, sjukvårdare, attackdykare m m). Vid återkomsten till KA1 gick utbildningen över i ett mer fysiskt ansträngande skede. Nu förstod de betydelsen av snabbhet i förberedelsearbetena inför lösandet av en uppgift. Effektiviteten kändes inte längre som en press utan snarare som en befrielse från *"strul"*. De genomförde utbildningskontrollen tillsammans med amfibiesoldaterna och erhöll den gröna baskern. Detta var en försmak av den egna utbildningskontrollen frampå senvintern som skulle genomföras för att erhålla jägargaffeln som utbildningstecken.

En senvinterdag mötte jag upp dem igen för att höra hur vinterutbildningen varit uppe i Älvdalen.

BS: "När vi skildes senast uttryckte ni en viss oro för hur ni skulle klara kylan. Hur var det?"

Granatsprutan i aktion. *Foto: Fn Björkman*

are år 2000

Ksp 58 hänger fortfarande med. *Foto: Fn Björkman*

André: ”Det var i början på veckan som vi kände av kylan, men den kröp aldrig ner mer än till –10°. Det började blåsa, och ovan att upprätta bivack under vinterförhållanden gjorde att det tog lite tid och det hann bli mörkt innan vi kom i bås.”

BS: ” Vilka typer av förläggningar låg ni i under vinterutbildningen?”

Dickmark: ”Den här första natten låg vi i Kerontält. Det var den sämsta förläggningstypen för återhämtning. Kylan trängde igenom och det gick inte att torka kläder. Sömnen blev dålig.

Natten därpå låg vi i snöhög. Den tog 10 timmar att skotta ihop och gräva ur.”

A: ”Skönast var det att ligga i tält tolv. Då kunde man också torka upp kläderna

BS: ”Vad gjorde ni mer förutom förläggningstjänst?”

D: ”Dagtid övade vi avhopp, metkrok och eldöverfall.”

A: ”Isvaksbad, ej att förglömma. En jägare spelade över och sa att det var skönt i vattnet. Han fick göra flera anmälningar innan kapten lät honom komma upp ur vaken.”

BS: ”Vad blir er samlade uppfattning om vinterutbildningen?”

D: ”Bra upplagt. Det blev som vi trodde. Kyla och svett och köld om vartannat. Full fart hela tiden.”

Efter sommaruppehållet var det dags att träffa dem igen. Nu hade de erövrat jägargaffeln och varit med om flera stridskjutningar. Även långdistanspaddlingen låg bakom dem.

Eriksson var sjukskriven förra gången vi träffades, men nu var han med.

D: ”Det roligaste under den här perioden var utan tvekan strid i bebyggelse.”

BS: ”Varför då?”

A: ”Striden var komplex. Det hände saker hela tiden och man måste vara skärpt i varje moment. Det var många aha-upplevelser. *Kn Weterlund* hade försåtminerat på alla möjliga och oväntade ställen. Samtidigt var befälen B-styrka och kunde dyka upp lite varstans.”

Eriksson: ”Vid ett tillfälle när vi skulle rensa en balustrad med övningshgr. Kom den tillbaka in igen, för *kn Westerlund* fick blixtsnabbt tag i den. Den small inne i vårt rum istället.

BS: ”Utbildningskontrollen då. Vad minns ni av den?”

D: ”Dåligt med mat och sömn. Spaning och långa marscher. Vi blev i slutet tillfångatagna och utbildningskontrollen fortsatte med en förhörsövning. Jobbigast var det att stå i fångfållan och få höra samma melodislinga upprepas hela tiden. Jag försökte hålla koll på tiden genom att räkna de gånger som bandet vändes, men det gick inte. Övningen var bra. Rumsuppfattningen gick förlorad när man hade huva på sig och inte såg något alls. Jag trodde att jag stod ensam i ett rum, men i själva verket var vi alla i samma rum.”

BS: ”Hur avslutades utbildningskontrollen?”

A: ”Det blev en ceremoni i övre verket efter förhörsövningen. Där var marschaller som lyste upp ett

Forts sid 12

Lunchutspisning på kyrkogårdsön.

Varje buss hade en guide från KA 1 och kolonnen rullade mot Östanå färjeläge där artillerifärjan "*Heimdahl*" väntade med öppet bogvisir. Medhavd lunch omlastades snabbt genom gott samarbete och vi kastade loss för en kort överfart till Kyrkogårdsön och Siarö fort. Vi möttes av eldsjälarna *Urban Sobéus, Torsten Dahlén* och *Erik Himmelstrand* som här skulle guida oss genom denna del av kulturhistorien. *Sobéus* samlade kamraterna på öns hjässa med fin utsikt över den tänkta anfallsriktningen från norr d v s den vackra fjärden och avhöll här en genomgång som omfattade historik över fortets tillkomst och ävenledes det arbete som låg bakom den museala delen som vi nu skulle få uppleva genom att vandra runt ön och fortet. Under tiden förberedde vår ordförande och våra två pärlor *Agneta* och *Christina* den medhavda lunchen som väl framlagt snabbt lockade till sig gästerna. Här bjöds nu på potatissallad, skinka, tomat, bröd, smör, tja – ni vet hela rasket och det avåts alltmedan vädret var av bästa sort. Detta var en mycket trevlig utflykt som precis som allt annat trevligt har sitt slut. Således ombord 13.30, avfärd till Östanå och ilasta bussarna för återfärd till Rindö. För de hågade fanns nu möjlighet att bada bastu eller att ta igen sig inför middagen. En och annan behövde kanske bättra på makeupen.

Klockan 18.30 var det då samling i spisrummet där en drink inledde kvällen. Helt plötsligt var det svårt att känna igen kamraterna för alla hade anlagt stiliga festkläder och sina bästa sällskapsleenden för att inte tala om damerna som verkligen förgyllde tillvaron i sin festelegans. Hela detta omgärdat av eau de cologne och rakvatten-dofter. Festen kan börja.

Vi bänkade oss i matsalen där vi serverades en underbart god middag inledd med gravad oxfilé på nobisås åtföljd av baconlindad örtlax med stuvad potatis. Allt detta smakfulla ledsagad av utsökt vin och serverat av trevliga i förekommande fall söta servitriser. Personalen var en verklig tillgång – tack! Desserten glass på spegel av hallonsky blev en fin avrundning på en god middag. Detta om maten. Vi underhölls också med fintonat klarinettspel framförd av *Astrid Amtén,* en av landets främsta på detta instrument, mycket elegant och vackert.

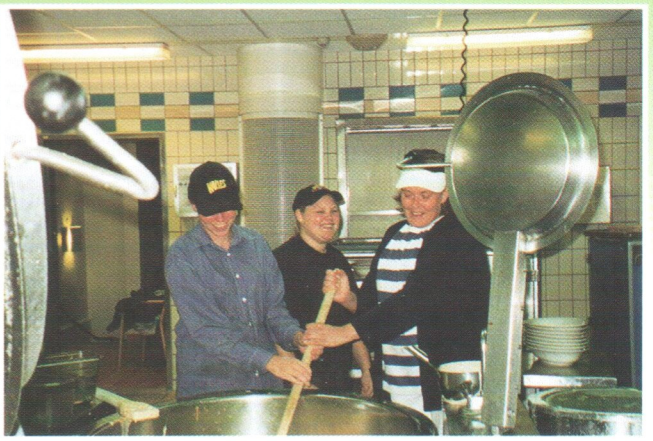
Lördagskväll och supé på "Höjdpunkten".

Det hölls ett antal tal som samtliga innehöll vemod, kloka erinringar och en viss framtidstro. Härvid överlämnade respektive förening en gåva till vår ordförande. Vår egen självutnämnde toastmaster hade svårt att få sina röstresurser gällande och likaledes fanns där en viss minneslucka – men visst förlåter vi honom.

Dansen till "Jetz" är i full gång.

Tacktalet för middagen hölls av *Stefan Furenius* som med sin vanliga talelegans lyckades lägga orden väl. Stämningen var god till kaffet, kakan och avecen. Under tiden hade orkestern "*Jetz*" stämt sina instrument i rummet intill dit vi avtågade och började virvla i dansens yra. Denna orkester spelade de för oss rätta låtarna, vilket kunde märkas genom att dansgolvet var välbesökt och en och annan uppvisade verklig skicklighet och glädje med sin danspartner. Det fanns även här en bar som tillhandahöll diverse dryckesvaror till facila priser. Förutom dans så blev det givetvis en del skrönor typ: "*kommer Du ihåg...*" och likaledes en del diskussioner om framtiden både för vapnet och kamratföreningarna. Sammantaget en fin kväll som spred kamratlig värme över förbandsgränserna. Tack alla ni som bidrog till denna minnesvärda kväll.

Här är trion som tillverkade den fina måltiden och...

Astrid Amtén underhåll gästerna.

SÖNDAG 27 AUGUSTI fortfarande fint väder, frukost 08.00 och återigen uppsittning i bussarna kl 08.55. Färden denna dag gick via Ladvik till Bogesunds slott där det blev visning med efterföljande kaffe på vandrarhemmet som förestås av en fd KA 2:are, *Per Eskilander.* Nu hade då slutet kommit för denna kamratföreningsträff och alla bussarna styrde mot de väderstreck varifrån de kom.

Slut på en fin träff väl värd att minnas. Ett särskilt tack till *Agneta* och *Christina* som hade planeringsansvaret och ävenledes lämnades att själva genomföra träffen.

H-J S

...här är det charmanta "gänget" som serverade.

bord med vit duk på vilken de gyllene Neptunigafflarna låg. Ett 25-tal jägare, främst från föregående åldersklass, hade kommit för att gratulera oss. Det kändes bra."

BS: "Distanspaddlingen då. Hur var den?"

E: "Den startade på KA1 och gick via Stockholm ner genom Skurusundet förbi Saltsjöbaden och efter en bra tur i södra skärgården hamnade vi på Nämdö där vi avslutade det hela med en överlevnadsövning.

Dickmark som var tjänstledig när paddlingen genomfördes, fick paddla med Kustjägarveteranerna i stället.

D: "Vi hade bra väder och det var en skön stämning bland 'gamlingarna'."

BS: "Hade de bra ork?"

D: "Jodå, men det visste jag sedan tidigare för jag hade övningspaddlat med dem flera gånger."

BS: "Förra veckan var ni på Muskö. Vad gjorde ni där?"

A: "Det var spaning och överfall. Bl a skulle vi – tidsanpassat – spränga två master. I terrängen fanns hundpatruller. Målet låg inne på Musköbasens område. Bevakningen sinkade oss så vi hade kort om tid vid målet, men vi hann precis."

Jag avslutade intervjun med att fråga om de fortfarande kände sig motiverade och stimulerade av utbildningens hitillsvarande innehåll. De var helt överens om att de valt rätt värnpliktsväg. Vi får hoppas att motivation och entusiasm fortsätter att fungera som drivkraft inför vad som återstår. Framför dem ligger ett antal avslutande bataljonsövningar. Det är skönt att vi fortfarande, i tider av avrustning och förbandsnedläggningar, kan hålla utbildningen på en sådan hög nivå att de värnpliktiga finner den meningsfull.

IW

"Skönheten och odjuret" – paus under stridsskjutningen *Foto: Fn Björkman*

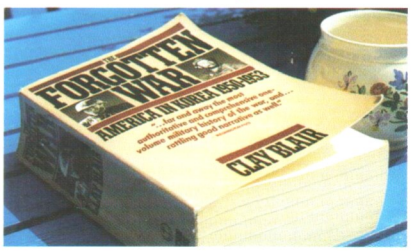
Läst & rekommenderas

Undertecknad har återigen plöjt igenom en bok om krigshistoria och denna gång om annat än 2 världskriget. Denna fantastiska bok fick jag låna av Vapenbroder P Lundbeck som likaledes läser hyllmetrar om bl a krigshistoria.

Denna bok skriven av Clay Blair omfattar dryga 1100 sidor, text, rejält med kartor och bilder och skrevs 1984–87 samt utges av Anchor Books, London.

Boken beskriver den politiska utvecklingen inför och under tiden 1950–53 där det på ett avklädande sätt skildras hur presidentbeslut och övriga politikers orealistiska världssyn till slut medför förlust i personal och materiel under de första krigsmånaderna. Man hade en strävan att, som vi i detta land väl känner till minska anslagen till den militära delen i sitt samhälle utan att ta hänsyn till realiteter i omvärlden. Man skapade en falsk säkerhetsbild avpassad till önskningar och budget. Som vanligt var det sedermera de enskilda soldaterna d v s landets ungdomar som fick sätta livet till och generalerna fick skulden. Det framgår mycket tydligt att de amerikanska väpnade styrkorna inte vare sig utbildningsmässigt eller materiellt var särskilt mogna att ta sig an en stridssituation så som den blev. Ledningsstrukturen saknade erfarna yngre officerare och de på de lägre nivåerna så viktiga underofficerarna – låt kalla dom *"truppförare"*. De som hade erfarenhet fanns i huvudsak hemmavid på utbildningsanläggningar eller hade friställts vid omstrukturering efter andra Vk slut.

Bokens titel: The Forgotten War

Materielen var ålderstigen med bl a rester från det tidigare kriget. Man t o m renoverade till skrotning inlämnade fordon. Militärgeografiska hänsyn togs inte vid insats av stridsmedel m m.

Nåväl, här kan återges många synpunkter men läs gärna boken och begrunda. Man kan t o m hitta paralleller till vår egen situation.

H-J S

Vårt KA 1

Förr & Nu

Borgskum presenterade i förra numret en bildkavalkad från KA 1 förr och nu. Vi fortsätter här med ytterligare några bilder på det temat.

Den gamla pistolskjutbanan i södra fältet del är borttagen och har ersatts av en "korthållsbana" som ligger tvärs den gamla 300 m-vatten på O-F skjutbana. På bilden syns korthållsbanan och OF skjutbanans skjut-hallar där man kan skjuta skyddad mot vädrets makter och uppvärmd av infravärme.

Nordväst om korthållsbanan finns en nyanlagd apteringsbana där det finns olika objekt för att öva upp färdighet i anbringande av sprängladdningar innan man far vidare till sprängplatsen på Myttinge för skarp sprängning.

Här en bild på länsvägens sträckning över "Södra fältet".

"Nya" militärrestaurangen som invigdes 1988.

Så här såg OF idrottsplatsen ut 1940...

... och så här 50 år senare. Idrottsplatsen har ersatts av en hinderbana, anpassad för soldatträning.

Sammankomst på Karlberg den 25 maj 2000 med anledning av nedläggningen av Södertörns marinregemente (ursprungligen 3 Kustartilleribrigaden).

Ett trettiotal herrar och en dam hade hörsammat kallelsen att delta i en värdig sammankomst för nedläggningen av Södertörns marinregemente tidigare 3. Kustartilleribrigaden. Mötet var förlagt till Karlberg. Kanske beroende på att den sista krigsplacerade regementschefen, *överste Jan-Axel Thomelius* numera tjänstgör som chef för Karlbergs militärhögskola. De flesta deltagarna var tidigare krigsplacerade i regements/brigadstaben medan en och annan kom från något stridande förband, så t ex red Borgskum som har ett förflutet som siste chef för gamla batteri Landsort.

Överste Thomelius **hälsade deltagarna välkomna och följdes därefter av stabschefen** ***överstelöjtnant Sune Thomsson*** **som berättade historiken kring området, hur försvaret började växa fram från vikingatid med strandvakt, byvakt, vårdkasar och ledningsorganisation för att under 2 världskriget växa ut till en havsbandslinje som vid krigets slut var riktigt imponerande. Nu är cirkeln sluten och vi återgår till nivån byvakt, ledung, hemvärn o flotta.**

Men avslutade stabschefen ***"vi skall vara tacksamma att kriget aldrig kom och att vi följaktligen kan säga att vi har löst vår uppgift".***

Regementschefen förklarade därefter Södertörns marinregementes verksamhet för avvecklad och inbjöd till middag på personalmässen som avnjöts under trivsamma former med mottot:

GUANDIO PUGNA AUDAX
SUPER MENSAM

DJÄRV I STRID
– GLAD TILL BORDS

Öv Thomelius inleder sammankomsten...

...och hälsar deltagarna välkomna. Här den enda kvinnliga deltagaren Kn Christina Lahti.

Efter mötet intogs middagen i personalmässen.

Notisen

Ny kontaktman för föreningsmedlemmarna

Från och med detta nummer har vapenbröderna fått en ny kontaktman. Han får här möjligheten att presentera sig:

NAMN: Per Brännhammar
ÅLDER: 43 år
GIVILSTÅND: Gift, en son
CIVILUTBILDNING: Civilekonom HHS
NUVARANDE ARBETE: Företagskonsult

Först vill jag ta tillfället i akt att framföra ett varmt tack till *K-E Djärf*, som givit mig förtroendet att fortsätta i hans spår, eftersom det var *K-E* som förordade mig som suppleant. Det är samtidigt en ära för mig, då det var min *morfar Hilding Eliasson* som på Bernssalonger fredagen den 14 juni 1935 var med och omdanade vapenbröderna i dess nuvarande form, d v s att även innefatta alla kustartillerister av alla grader till en gemensam kamratförening och som dessutom tidigt tog mig med till vapenbrödernas sammankomster och regementets dag. Detta resulterade i att han gjorde mig till ständig medlem och grundlade mitt intresse för KA, vilket resulterat i att jag är kapten i reserven.

Jag ser det som min uppgift att vara kontaktperson i medlemsfrågor samt att biträda skattmästaren. Målet är att få ett nytt register för Borgskum samt Vapenbröderna.

Per Brännhammar

Nya medlemmar

Vi hälsar honom hjärtligt välkommen med i kamratkretsen

Marianne Egerfjäll	Vaxholm
Rolf Jönsson	Norrtälje
Sigurd Osis	Sollentuna
Gösta Waldner	Täby

Avlidna medlemmar!

Vi tackar för deras trohet

Jan Gustavsson	Vaxholm
Sven Hogevall	Västervik
Thorild Jacobsson	Skövde
Bengt Ribbing	Filipstad
Rolf Runsjö	Täby
Olle Östlund	Stockholm

Regementets dag 2000

Regementets dag genomfördes den 12 augusti 2000 på Rindö. Som vanligt bjöds de värnpliktigas anhöriga på ett omväxlande och intressant program.

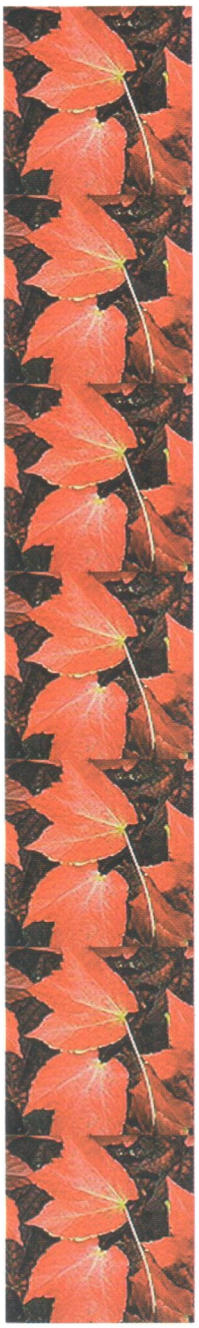
För att skilja på gamla KA 1 och det nya AMF 1 (Vaxholms amfibieregemente) valde regementschefen att i stället för att traditionsenligt marschera in och ta emot styrkorna kom han indånande i amfibiebrigadens senaste tillskott, ett ledningsfordon för brigadchefens uppehållsplats. Fordonet är av schweizisk härkomst med beteckningen "*Mowag Pirana*".

Det nya ledningsfordonet.

POSTTIDNING Borg-Skum KA1
185 82 Vaxholm

Kamratföreningen Vapenbröderna

HÖSTMÖTE

Med middag torsdagen den 23 november kl 18.30.
PLATS: Långa raden 8, Skeppsholmen

Program:

Kl 18.30–18.45 Samling
Kl 18.45 Möte, middag med musikunderhållning

Middagen består av smör, ost, sill, öl eller vatten, ärtsoppa, punsch, pannkakor. Kaffe.

Transporter:

Buss avgår 17.00 från färjeläget i Vaxholm. Bussen stannar vid Kyrkan–Timmermansvägen–Fredrikstrandsvägen – Pålsundsvägen och Eriksövägen.

Återtransport 22.00

Anmälan: Som är bindande sker genom insättning av middagskostnaden 200:-/person på kamratföreningens **postgiro 9 33 80–4** senast den 10 november.

Kontakta Bert Amtén, tel 08-54136949 eller Christina Grahn 08-54172425

Styrelsen